

Kan iemand gered zijn en daarna toch verloren gaan?

Oscar Gibson, <http://www.pbministries.org/Baptists/>

Vertaling door M.V.

Alvorens iemand kan gered worden moet hij van zonde overtuigd worden. Hiertoe werd de Heilige Geest in de wereld gezonden:

“En als Die is gekomen, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel; van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; en van gerechtigheid, omdat Ik naar de Vader heenga en u Mij niet meer aanschouwt; en van oordeel, omdat de overste van deze wereld is geoordeeld” - Joh 16:8-11.

Nadat een persoon overtuigd is van zonde en berouw heeft voor God en zijn geloof op de Heer Jezus vestigt, is hij gered en is hem eeuwig leven gegeven.

“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft” - Joh 3:16

Deze persoon is ook verzegeld met de Heilige Geest:

“in Wie ook u, toen u het woord van de waarheid, het evangelie van uw behoudenis, hebt gehoord - in Wie u ook, toen u geloofd hebt, verzegeld bent met de Heilige Geest van de belofte” - Ef 1:13.

Het woord “zegel” betekent veiligheid, waarborg, een beëindigde transactie. U vraagt: “hoe lang is een persoon verzegeld?” God antwoordt in Ef 4:30:

“En bedroeft de Heilige Geest van God niet, met Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing”.

Wat wordt bedoeld met “de dag van de verlossing”? We lezen het in Romeinen 8:23:

“En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam”.

Wij zijn dus verzegeld met de Heilige Geest tot aan de dag van de opstanding.

“Betekent dit dat een persoon, die gered werd, nooit meer verloren kan gaan?” Inderdaad. De Bijbel leert niet zoiets als het verliezen van de behoudenis.

Laten we nu eens redeneren. Stel dat ÉÉN persoon gered is en dat hij daarna toch verloren kan gaan, zou dan niet voor IEDEREEN gelden dat als hij gered is daarna toch verloren kan gaan? Inderdaad. Dus als iedereen die gered wordt daarna toch verloren kan gaan, moeten we dan niet erkennen dat de duivel bij IEDEREEN die gered is een zonde kan veroorzaken die hem kan doen verloren gaan? Ongetwijfeld. Dan vraag ik: “bij hoeveel christenen zou de duivel gedogen dat ze in de hemel komen, gesteld dat hem niets in de weg wordt gelegd?” Laten we nu Joh 10:28-29 lezen:

“En Ik geef hun eeuwig leven, en zij zullen geenszins verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze rukken uit mijn hand. Mijn Vader die ze Mij heeft gegeven, is groter dan allen, en niemand kan ze rukken uit de hand van mijn Vader”.

Er is voor niemand een reden om af te doen aan de kracht van Christus' werk. Elke geredde persoon weet twee dingen. Ten eerste, dat hij gered is. Als u niet weet of u gered bent dan is dat omdat u niet gered bent. Ten tweede, dat hij nooit verloren kan gaan. 1 Petrus 1:3-5 zegt:

“Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die naar zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren doen worden tot een levende hoop door de opstanding van Jezus Christus uit de doden, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis,

in de hemelen weggelegd voor u, die in de kracht van God door het geloof bewaard wordt tot de behoudenis, die gereed is om in de laatste tijd geopenbaard te worden”.

“Waarom leren sommige mensen dat u gered kan zijn en daarna toch nog verloren kan gaan?” Omdat zij leren dat behoudenis afhangt van werken en niet van geloof alléén, in Christus. Als u gelooft dat u door werken gered bent, dan moet u ook geloven dat het nalaten van werken het verlies van behoudenis brengt. Maar we lezen in Ef 2:7-9:

“opdat Hij in de komende eeuwen de uitnemende rijkdom van zijn genade zou betonen in goedertierenheid over ons in Christus Jezus. Want uit genade bent u behouden, door het geloof; en dat niet uit u, het is de gave van God; niet op grond van werken, opdat niemand roemt”.

Het verschil

Laat me het verschil illustreren tussen “uitwerken” en “werken voor”. Ik ga door de straat op een koude winterdag en zie een bedelaar. Hij heeft afgedragen kleren en schoenen en een vuile hoed. Alles wijst erop dat hij in grote nood verkeert. Ik ga naar hem toe en overhandig hem een biljet van 5 dollar, samen met mijn adreskaartje. Ik zeg: “beste vriend, ik wil u dit geven in de naam van de Heer”. Hij neemt het aan en ik ga verder.

Na enkele weken klopt er iemand aan mijn deur. Het is de bedelaar. Ik open de deur en nodig hem binnen. Hij zegt: “bent u Oscar Gibson?” Ik antwoord bevestigend. Dan zegt hij: “u gaf mij vijf dollar, enkele weken geleden. Uit dankbaarheid voor deze gave kwam ik eens zien of er iets is dat ik voor u kan doen, om mijn waardering te tonen”.

Het had juist gesneeuwd en het trottoir moest gezuiverd worden. Ik zei hem dat hij de sneeuw kon ruimen. Hij neemt een schop en gaat aan het werk. Wel, wat deze man doet is het “uitwerken” van de gave die hij had ontvangen. Hij werkt niet VOOR de gave, want die heeft hij reeds. U “werkt voor” iets wat u nog niet hebt ontvangen, maar u “werkt uit” hetgeen u reeds ontvangen hebt. Zo is dat ook met de behoudenis. Het is een gave van God. Als ik dit door geloof aanneem, dan is het van mij. En omdat ik het heb ontvangen, wil ik het uitwerken.

U vraagt: “maar als u iemand leert dat hij voor altijd gered is, geeft u hem daarmee niet een vrijbrief om er maar op los te leven?” Natuurlijk niet. Het geeft hem de vrijheid om voor De Heer Jezus te leven. Hij kon niet voor De Heer Jezus leven vóór hij gered was, maar nu hij gered is kan hij het.

Er zijn twee leerscholen ontstaan. De ene is dat een persoon die gered is, erop los kan leven en toch altijd zal behouden blijven. De andere is dat een persoon die gered is, toch verloren kan gaan. Geen van deze stellingen wordt in de Bijbel geleerd. Maar God leert dat wanneer een persoon gered is, deze een nieuwe schepping is geworden:

“Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie het is alles nieuw geworden” - 2Kor 5:17.

Dit nieuwe schepsel zal een nieuw leven leiden. Indien u niet een nieuw leven geleid hebt sinds u beweerde gered te zijn, dan bent u niet gered.

Ik heb nog nooit een vlinder gezien op een koolblad. Maar op een dag kwam er een rups eten aan een koolblad en na een tijdje verpopte hij zich in een cocon en bleef daarin de winter overleven. Maar op een dag kwam er een vlinder uit voort. De rups werd zo een nieuw schepsel. Sindsdien zijn koolbladeren niet langer aantrekkelijk. Maar vóór de rups een vlinder werd was de kool gegeerd. Zo is het ook met de christen. Sinds u uw vertrouwen op Christus hebt gevestigd hebt u geen trek meer in het oude leven van de zonde. Zo geeft de behoudenis u geen vrijbrief om er maar op los te zondigen, maar om te leven voor de Heer Jezus.

“Kan iemand een zondeloos leven leiden?” Neen. Maar hij kan een overwinnend leven leiden over de zonde. Behoudenis betekent dat Christus in uw hart leeft. Het betekent ook dat u nu een Voorspraak hebt tot wie u kan komen voor kracht over zonde en voor vergiffenis. De christen bereikt nooit de toestand van zondeloosheid, tot aan de dag van de opstanding. We lezen in 1Joh 2:1-2:

“Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen opdat u niet zondigt. En als iemand zondigt, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige; en Hij is het zoenoffer (= bedekking) voor onze zonden; en niet voor onze zonden alleen, maar ook voor de hele wereld”.

U vraagt: “maar is het nog steeds niet zo dat hierdoor aan personen de vrijheid gegeven wordt om te zondigen, of om te willen zondigen?” Neen, tenzij dezen louter kerkgangers zijn die nooit wedergeboren zijn. Te weten dat ik nooit verloren kan gaan zal mij er nooit toe aanzetten om er op los te leven als een verderfelijke zondaar. Maar het is een wonderlijk vooruitzicht te weten dat ik vergiffenis kan krijgen voor mijn zonden.

U stelt een andere vraag: “stel dat ik een zonde bega en sterf - waar zal ik dan naartoe gaan?” Laat ons dit eens beschouwen. Wij worden niet gered door onze werken maar door ons geloof in het volbrachte van Jezus Christus. En we lezen ook in Joh 1:7:

“Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus, zijn Zoon, REINIGT ons van alle zonde”.

We bemerken dat de christen een voortdurende reiniging ondergaat van zonde door het bloed van Jezus Christus. Hij kent onze zwakheden en ons vlees. Ik ken niemand die nooit zondigt. Ik ken er velen die beweren dat zij niet zondigen, maar bewering en praktijk zijn twee verschillende zaken.

U kan in de Bijbel lezen wat Gods antwoord is op de vraag waar u naartoe gaat indien u een zonde begaat en sterft. U herinnert zich het verhaal van Mozes. God zei hem om tegen de rots te spreken en er zou water uit komen. De kinderen van Israël hadden hem zodanig geërgerd dat hij boos werd en toen hij bij de rots kwam, sloeg hij erop met de stok, in plaats van ertegen te spreken. Het water kwam eruit. God riep hem naar de top van de berg en toonde hem het beloofde land, maar ook zei Hij hem dat omdat hij gezondigd had hij er niet kon binnengaan. Mozes werd op de berg begraven en kwam nooit in het beloofde land. Waar ging hij heen? Hij ging naar de hemel. We keren ons naar het 17de hoofdstuk van Mattheüs en vinden er de Heer Jezus op de berg van de transfiguratie. Twee mannen verschenen daar en spraken met Hem. Wie waren ze? Mozes en Elia.

Kunnen wij terugvallen?

Ja, een persoon kan ‘terugvallen’. Ik hou niet van dat woord. Ik zou het liever willen noemen ‘de gemeenschap verbreken’. Nu zijn gemeenschap en relatie twee verschillende woorden met twee verschillende betekenissen. Wanneer wij op de Heer Jezus vertrouwen - zo werd ons geleerd - worden wij “kinderen van God”. Wij worden verwanten van God. Wij kunnen deze relatie niet verbreken, maar wij kunnen wel de gemeenschap verbreken.

Laat me illustreren: Ik ben geboren in Fort Smith, Arkansas. Het was een gemene stad. Op zaterdag wilden er mensen dronken worden en soms kwamen de indianen van over de rivier, van de kant van Oklahoma, om “vuurwater” (alcoholische drank) te halen en de stad te terroriseren.

Het werd mij niet toegestaan op ‘s zaterdags buiten het achtererf te komen. Wij hadden er een dikke omheining rond gebouwd om er te kunnen spelen. Mijn broer die 2,5 jaar ouder is dan ik mocht ‘s zaterdags voetbal spelen. Vader ging ‘s zaterdags naar de kapper om er ‘opgefrist’ te worden voor de zondag. Wij wisten hoelang dit zou duren, zo’n tweetal uren.

Op die bepaalde zaterdag kon ik buiten geen voetbal spelen op het grasveld bij de kerk. Ik wachtte op vader om het huis te verlaten. Ik hoorde hem de voordeur sluiten. Ik wachtte tot hij wat verder in de straat was. Dan deed ik het slot van de poort, keek goed uit en kreeg een signaal van mijn broer dat ik kon buitenkomen. Zo ging ik weg.

Mijn broer speelde als center en was bij de bal. Ik wachtte om die te krijgen toen er een schok door me heenging. Ik keek op en daar op het pad stond mijn vader. Ik moet bleek uitgeslagen zijn want mijn broer bekeek me nieuwsgierig. Hij lette op en zag vader ook.

Nu begreep ik dat ik de gemeenschap verbroken had. Mij was bevolen op het erf te blijven. Op dat moment had ik wel zonder relatie willen zijn maar dat was ik niet. Vader ging verder naar de kapper, en ik ging terug naar ons erf. Maar de schade was aangericht. Na enkele uren kwam vader terug en riep me in huis. Ik ging, wetend wat zou komen. Hij nam me mee naar de kleine provisiekamer, pakte me serieus aan en mepte me terug naar de gemeenschap.

Dat is wat er gebeurt wanneer een christen God ongehoorzaam is. Hij verliest niet zijn relatie maar zijn gemeenschap, en God zal hem tuchtigen. U ziet dus dat een christen uit de gemeenschap kan treden - en dikwijls gebeurt dat ook - maar niet uit de relatie. Wanneer u zich overgeeft aan Christus dan hebt u de hoop en de verzekering dat uw behoud zeker is. Dan kan u met Paulus zeggen:

“Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, benauwdheid, vervolging, honger, naaktheid, gevaar of zwaard? - zoals geschreven staat: ‘Om U worden wij de hele dag gedood; wij zijn geacht als slachtschapen’. - Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem die ons heeft liefgehad. Want ik ben verzekerd dat dood noch leven, noch engelen noch overheden, noch tegenwoordige noch toekomstige dingen, noch machten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die is in Christus Jezus onze Heer” - Rom 8:35-39

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm